

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Stricișin Alexandru XXXXX,
născut la XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 31.01.2020 – 29.12.2021;

Instanța de apel: 24.01.2022 – 12.10.2022;

Instanța de recurs: 19.12.2022 – 15.02.2023.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 decembrie 2021, Stricișin Alexandru XXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, fiind obligat Stricișin Alexandru, în perioada de probațiune, să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune, iar în termenul de probațiune, să participe la programe probaționale și să urmeze un tratament contra narcomaniei, toxicomaniei.

Cererea procurorului, cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală de 2 758 lei s-a admis, cu încasarea de la inculpatul Stricișin Alexandru, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnică-științifică nr. XXXXX din 23 septembrie 2019, costul căreia fiind de 1680 lei și a raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 18 decembrie 2019 (f.d. 58-61), costul căreia fiind de 1 078 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Stricișin Alexandru, împreună cu o altă persoană, având scopul de consum personal, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia unei mase vegetale uscate și mărunțite de culoare galbenă, pe care a păstrat-o asupra sa, până

la data de 06.09.2019 aproximativ ora 22:55 min., când a fost ridicată de către colaboratorii de poliție în cadrul cercetării la fața locului în apartamentul nr. 88 situat pe str. Mircea cel Bătrîn mun. Chișinău, împreună cu o butelie din polimer și două folii de staniol.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-1-R-3783 din 23 septembrie 2019, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă, reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoizii sintetici MDMB(N)-2201(methyl2-[1-(5-fluoropentyl)-1H-indazol-3 carboxamido-3,3-demethylbutanoate) și ADBICA-F, care nu sunt incluși în Hotărârea de Guvern nr.1088 din 05.10.2004, Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului. Masa produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoizii sintetici MDMB(N)-2201 și ADBICA-F constituie 0,074 g.

Depunerile de culoare cafenie de pe suprafața fragmentului de butelie din polimer și a foliilor de staniol, conțin cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201(methyl2[1-(5-fluoropentyl)-1H-indazol-3-carboxamido]-3,3demethylbutanoate) și ADBICA-F, care nu sunt incluși în Hotărârea de Guvern nr.1088 din 05.10.2004 Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului. Cantitatea depunerilor care conțin cannabinoizii sintetici MDMB(N)-2201 și ADBICA-F, constituie 0,008 g.

Potrivit informației parvenite de la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu nr. Rg02-004187 din 24.10.2019, „Substanța 5F-ADBICA (5-fluoro-ADBICA) cu formula moleculară $C_{20}H_{28}FN_3O_2$, face parte din categoria cannabinoidelor sintetice, droguri sintetice noi. Substanța 5F-ADBICA este un reprezentant anabimimetic potent, fiind derivat din grupul cannabinoidelor indole-3-carboxylamide, cu ADBICA - substanța de origine, avînd R_1n -pentyl, R_2t -Butyl, R_3 -NH₂. Analogii structurali cei mai apropiați, în ordine descrescătoare, ai substanței 5F- ADBICA sunt substanțele 5F-PB-22 ($C_{23}H_{21}FN_2O_2$), 5F-APINACA ($C_{23}H_{30}FN_3O$) și 5F-ADB-PINACA ($C_{19}H_{27}FN_4O_2$).

Substanța MDMB(N)-2201 cu formula moleculară $C_{20}H_{28}FN_3O_3$ este cunoscută sub denumirea sinonim de 5F-ADB, 5F-methyl-AMB, 5F-MDMB- PINACA. Substanța MDMB(N)-2201 reprezintă un produs cannabimimetic potent cu proprietăți psihotrope. MDMB(N)-2201 este analog al unor substanțe cannabimimetic ilicite similare, de exemplu 5F-AMB, AB-PINACA (familia de compuși indazol-3-carboxamid, carbolinindazol) și altele”.

Cantitatea totală a produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoizii sintetici MDMB(N)-2201 (analogul substanțelor 5F-AMB și AB-APINACA) și ADBICA-F(analogul substanțelor 5F-PB-22, 5F-APINACA și 5F-ADB-PINACA), reprezintă 0,082, care, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, (poziția 190, 191) constituie proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Stricișin Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. b) Codul penal, conform indicilor calificativi:

„circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea analogilor drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, de două sau mai multe persoane”.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Stricișin Alexandru să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activitate legată de gestionarea drogurilor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani, în rest sentința referitor la corpurile delictive și cheltuielile de judecată de a fi menținută.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat:

- deși instanța de judecată, a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt a cauzei și l-a condamnat pe Stricișin Alexandru în baza art. 217 alin.(3) lit. b) Cod penal, totuși, instanța de judecată, aplicând art. 90 Cod penal, în coraport cu faptele comise, a stabilit o pedeapsă prea blândă;

- instanța de judecată la aplicarea pedepsei a neglijat prevederile art. 61 Codul penal;

- instanța nu a ținut cont de faptul că, Stricișin Alexandru anterior a comis și a fost condamnat pentru infracțiuni similare, ultimul nu a dedus concluzii necesare, continuând să comită infracțiuni;

-la etapa actuală procurarea, păstrarea de droguri în societatea noastră i-a ampleare și una din metodele ce ar permite stoparea acestei tendințe este sancționarea dură a persoanelor ce au comis acest gen de infracțiuni;

-instanța de judecată, la stabilirea unei pedepse sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare, prin valorificarea unor circumstanțe reținute în favoarea inculpatului, nu în deplină măsură a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de motivul infracțiunii, a ignorat scopul direct a pedepsei și astfel, prin aplicarea acestei pedepse, inculpatul nu se va corecta și nu va fi restabilită echitatea socială;

-întru respectarea principiului echității la aplicarea pedepsei penale, consideră că, instanța de judecată urma să aplice o pedeapsă privativă de libertate în privința inculpatului, ca pedeapsa să-și atingă obiectivele fixate, (fară aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022, a fost respins apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Stricișin Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: „circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea analogilor drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, de două sau mai multe persoane” or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică concret la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Contrar alegațiilor părții acuzării, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de faptul că, Stricișin Alexandru a comis o infracțiune care conform art. 16 alin. (4) Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, care la moment nu are antecedente penale, însă potrivit sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 septembrie 2009, Stricișin Alexandru a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 99-100), precum și de faptul că, ultimul se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „Narcomanie opii”, totodată inculpatul s-a aflat la evidența psihiatrică din 31.03.2003 cu diagnoza: „Tulburări mixte de dezvoltare. Sdr. Neurotiform”, la fel la data de 21.08.2009 a fost examinat în IMSP SCP în cadrul E.M.L.P. ambulatorie, unde s-a stabilit diagnosticul de „Tulburare organică a personalității. Narcomanie (opioace, heroină, marihuană)”.

Totodată, instanța de apel a constatat că, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului s-a reținut, recunoașterea vinovăției, inclusiv în conformitate cu art. 77 Codul penal, în calitate de circumstanță agravantă a fost stabilit faptul săvârșirii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că, instanța de fond corect a ținut cont de scopul pedepsei penale, considerând rațional de aplicat față de Stricișin Alexandru pedeapsa cu închisoarea, prezentând pericol social în sensul în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate, atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului or, circumstanțele stabilite condiționează necesitatea aplicării ultimului a pedepsei privative de libertate.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului Stricișin Alexandru, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

Instanța de apel a reținut că, în speță, deși a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă, nu au fost identificate careva circumstanțe agravante ce ar afecta esențial gravitatea vinovăției inculpatului și nu ar justifica aplicarea prevederilor art.90 Cod penal. Prin urmare, instanța de apel, analizând aceste fapte constată că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării

pedepsei) va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În contextul dat, instanța de apel a reținut că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Subsecvent, instanța de apel a indicat că este relevant faptul că, Stricișin Alexandru nu are antecedente penale, însă anterior a comis o infracțiune similară, infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, a recunoscut vinovăția, astfel încât raportând ansamblul de împrejurări expuse, instanța de apel a constatat că, solicitarea procurorului de aplicare în privința lui Stricișin Alexandru a celei mai drastice pedepse - închisoarea cu executarea reală a pedepsei, este lipsită de temei și nu se regăsește în circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

În contextul circumstanțelor reliefate, instanța de apel a notat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond s-a condus atât de personalitatea ultimului, cât și de starea sănătății sale, or, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201935A0629 din 18 decembrie 2019, reieșind din analiza fenomenologiei comportamentale din timpul derulării evenimentelor cu conținut infracțional, la momentul comiterii infracțiunii incriminate (01.10.2019), cet. Stricișin Alexandru nu suferea de careva maladie psihică cronică și evolutivă, prezenta diagnosticul: „*Tulburare organică de personalitate asociată cu narcomanie (opioace, hașiș)*”, conform stării psihice avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și putea dirija cu ele, deci a acționat cu descemământ. Actualmente, cet. Stricișin Alexandru nu suferă de careva maladie psihică cronică și evolutivă, prezintă diagnosticul: „*Tulburare de personalitate asociată cu narcomanie (opioace, hașiș)*”. Conform stării psihice, cet. Stricișin Alexandru are capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale prezentă, deci poate acționa cu descemământ. Nu este necesar aplicarea față de cet. Stricișin Alexandru a măsurilor de constrângere cu caracter medical forțat. În caz de detenție, i se recomandă supravegherea medicului psihiatru din penitenciar, la necesitate tratament rezorbtiv, dehidratant, sedative. Dependența (opioace, hașiș) este cauzată de utilizarea lor pe parcursul ultimilor 9-10 ani (f.d. 58-61).

Astfel, instanța de apel a reiterat concluzia instanței ierarhic inferioare care motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că suspendarea condiționată pe un termen de 2 ani a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentința și acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, obligându-l în acest sens să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

La fel s-a obligat Stricișin Alexandru, în termenul de probațiune, să participe la programe probaționale și să urmeze un tratament contra narcomaniei, toxicomaniei.

Prin urmare, solicitarea procurorului privind stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare nu poate fi reținută, or careva temeuri privind aplicarea unei pedepse mai aspre nu au fost identificate, în viziunea Colegiului penal solicitarea dată fiind una inechitabilă și disproporțională.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a numit o pedeapsă corectă și echitabilă în privința lui Stricișin Alexandru, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apelul declarat, instanța de apel a constatat că acesta nu își găsește confirmarea la judecarea apelului, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei or, nu se atestă nici o premisă pentru a aplica față de Stricișin Alexandru o altă pedeapsă.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a lua în considerare și starea sănătății inculpatului la momentul examinării cauzei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică:

- decizia este atacată în partea individualizării greșite a pedepsei stabilite inculpatului Stricișin Alexandru, fiindu-i aplicate nefondat prevederile art. 90 Cod penal;

- instanța de apel a admis erori de drept, astfel contrar prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului;

- conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă. Deci în cazul de față, conform prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, la examinarea cauzei în ordine de apel era obligatorie prezența inculpatului Stricișin Alexandru, însă instanța contrar rigorilor impuse de Codul de procedură penală a dispus, examinarea apelului în lipsa inculpatului (ultimul nefiind anunțat în căutare);

- reieșind din materialele cauzei penale, precum și din conținutul ședințelor de judecată în instanța de apel, s-a constatat, precum că motivele neprezentării inculpatului Stricișin Alexandru (la ședințele din 23.02.2022, 13.04.2022, 29.06.2022, 12.10.2022), au fost anume motive de sănătate, fiind anexate de către apărător certificatele ce adevăresc faptul imposibilității prezentării lui Stricișin Alexandru la ședințele de judecată în ordine de apel, pe motiv de sănătate;

- partea acuzării, cât și partea apărării, în ședința de judecată în ordine de apel, au invocat imposibilitatea petrecerii ședinței în lipsa inculpatului, pe motiv că se încalcă prevederile art. 321 Cod de procedură penală, totodată fiind în prezența apelului acuzatorului de stat, precum și se aduce o atingere gravă a dreptului la

apărare. Cu toate acestea, instanța unilateral, contrar prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpatului;

- a fost încălcat dreptul la apărare a inculpatului (art. 6 CEDO), fapt ce constituie o eroare gravă de drept și de fapt. Aceste circumstanțe ar putea condiționa condamnarea statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului;

- instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal, ori altfel inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat pentru infracțiuni similare. Mai mult ca atât, conform revendicării, anterior în privința inculpatului au fost intentate 9 cauze penale, dintre care 3 cauze penale legate de circuitul ilegal al substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor. Totodată, în privința inculpatului au fost intentate 4 cauze legate de sustragerea bunurilor altei persoane, și o cauză penală în baza art. 151 Cod penal. Aceste circumstanțe denotă sistematicitatea comiterii de noi infracțiuni de către inculpat, sau practic comiterea de noi infracțiuni s-a transformat pentru inculpat într-o îndeletnicire;

- pedepsele alternative închisorii, ce au fost aplicate anterior nu au realizat scopul legii penale prevăzut de art. 61 Cod penal;

- consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Stricișin Alexandru și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, fiindu-i menținute aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în situația în care inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, iar pedepsele alternative închisorii nu au realizat scopul pedepsei penale;

- la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel superficial și-a motivat soluția doar prin faptul că, antecedentele penale în privința inculpatului sunt stinse și că infracțiunea face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave;

- consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Stricișin Alexandru și în contradicție cu principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul a săvârșit o infracțiune din domeniul circuitului ilegal a substanțelor narcotice, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, i-a aplicat prevederile art. 90 Cod penal;

- instanța de apel în motivarea deciziei urma să-și argumenteze soluția asupra oricărui argument al acuzării și anume, să se expună asupra necesității suspendării executării pedepsei cu închisoarea, reieșind din gravitatea faptului și personalitatea inculpatului, de comportamentul acestuia manifestat pînă și după comiterea

infracțiunii

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 4), 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *judicata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Referitor la temeiul invocat de procuror în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a dispus examinarea cauzei în apel în lipsa inculpatului, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1. Totodată dispoziția art. 412 alin. (3), (4), (5), (7) Cod de procedură penală, prevede că, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmînarea copiilor de pe apel. Judecarea apelului are loc în prezența inculpatului, cînd acesta se află în stare de arest, cu excepția prevăzută în art.321 alin.(2) pct.2). Neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei. La judecarea apelului, participarea procurorului, precum și a apărătorului, dacă interesele justiției o cer, este obligatorie. Apelul poate fi judecat în lipsa nemotivată a avocatului în măsura în care nu se încalcă dreptul la apărare.

Colegiul penal reține că, în prezenta speță inculpatul a fost prezent la examinarea cauzei în prima instanță, prin care acestuia i-a fost aplicată pedepasă sub formă de închisoare, însă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, ultimul neaflându-se în stare de arest. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, astfel în instanța de apel au fost citați legal, inclusiv inculpatul și avocata acestuia Sîrbu Violeta. Astfel, Colegiul penal atestă că, în ședința instanței de apel judicata a avut loc cu participarea procurorului Plângău Alexandru, a avocatei inculpatului Sîrbu Violeta, dar în lipsa inculpatului care nu s-a prezentat în ședința de judecată din motive de boală, fiind imobilizat la pat, dar care

a fost citat legal, în conformitate cu prevederile art. 412 alin. (3) Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel a purces la judecarea apelului procurorului, în lipsa inculpatului, dar cu prezența avocatului Sîrbu Violeta, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului, ținând cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, precum că *neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei*. Totodată ținând cont de faptul că, în cauza *Kart v. Turcia [MC]*, 3 decembrie 2009, § 68, Curtea menționează că orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni are un drept fundamental ca procesul ei să aibă loc și să se încheie într-un termen rezonabil. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, în materie penală, dreptul la judecarea cauzei într-un termen rezonabil urmărește să asigure faptul că o persoană acuzată nu trebuie să rămână într-o stare de incertitudine privind soarta sa o perioadă îndelungată.

Colegiul penal respinge critica procurorului precum că, instanța de apel contrar prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpatului, fiind încălcat dreptul acestuia la apărare. În acest sens, instanța de recurs reține că, Curtea europeană în cauzele *Medenica v. Elveția*, 14 iunie 2001, §§ 56–59; *Dijkhuizen v. Olanda*, 8 iunie 2021, §§ 59-62 au stabilit lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție, indicând că nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. La fel, Colegiul penal atestă că, același articol 321 Cod de procedură penală, prevede la alin. (3), garanția potrivit căreia, în cazul judecării cauzei în lipsa inculpatului, participarea apărătorului este obligatorie.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că, cu toate că prezenta cauză a fost judecată în lipsa inculpatului, ultimul a beneficiat de garanția judecării acesteia cu participarea avocatului său, Sîrbu V., care a prestat asistență juridică pe cât de posibil eficientă, pentru atingerea scopului propus de inculpat, de a fi respins apelul procurorului, soluție luată pe caz de către instanța de apel, mai mult ca atât, inculpatul Stricișin A., cât și avocata acestuia nu au atacat decizia nici cu recurs, fiind de acord, inclusiv cu modul de judecare a cauzei de către instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, în speța dată nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Totodată, analizând temeiurile invocate pentru recurs și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră, că în prezenta speța nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Stricișin A., stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei în privința inculpatului Stricișin A., aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza căruia inculpatul Stricișin A. a fost condamnat, prevede pedeapsă cu închisoare de până la 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei*

aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpatul Stricișin A., a fost condamnat în baza art. 217 alin.(3) lit. b) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 (trei) ani.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza supusă judecării, instanțele de fond au conchis, că inculpatului Stricișin A., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că, este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au reținut că, în conformitate cu prevederile art. 76 Codul penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului s-a reținut, recunoașterea vinovăției, inclusiv în conformitate cu art. 77 Codul penal, în calitate de circumstanță agravantă a fost stabilit faptul săvârșirii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Cât privește persoana celui vinovat, instanțele de fond au reținut că, din materialele cauzei se atestă că, Stricișin Alexandru nu are antecedente penale, însă anterior a comis o infracțiune similară, totodată au luat în considerație și starea sănătății sale, or, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201935A0629 din 18 decembrie 2019, reieșind din analiza fenomenologiei comportamentale din timpul derulării evenimentelor cu conținut infracțional, la momentul comiterii infracțiunii incriminate (01.10.2019), cet. Stricișin Alexandru nu

suferea de careva maladie psihică cronică și evolutivă, prezenta diagnosticul: „*Tulburare organică de personalitate asociată cu narcomanie (opioace, hașiș)*”, conform stării psihice avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și putea dirija cu ele, deci a acționat cu descemământ. Actualmente, cet. Stricișin Alexandru nu suferă de careva maladie psihică cronică și evolutivă, prezintă diagnosticul: „*Tulburare de personalitate asociată cu narcomanie (opioace, hașiș)*”. Conform stării psihice, cet. Stricișin Alexandru are capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale prezente, deci poate acționa cu descemământ. Nu este necesar aplicarea față de cet. Stricișin Alexandru a măsurilor de constrângere cu caracter medical forțat. În caz de detenție, i se recomandă supravegherea medicului psihiatru din penitenciar, la necesitate tratament rezorbtiv, dehidratant, sedative. Dependenta (opioace, hașiș) este cauzată de utilizarea lor pe parcursul ultimilor 9-10 ani (f.d. 58-61).

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră, că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând faptul că, inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, nu are antecedente penale, a recunoscut vina, au ținut cont de starea sănătății acestuia, împrejurări ce au permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Referitor la argumentul invocat de procuror în recursul declarat, precum că conform revendicării, anterior în privința inculpatului au fost intentate 9 cauze penale, dintre care 3 cauze penale legate de circuitul ilegal al substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, iar 4 cauze legate de sustragerea bunurilor altei persoane, și o cauză penală în baza art. 151 Cod penal, Colegiul penal reține că, din cazierul anexat la materialele cauzei, rezultă că antecedentele penale sunt stinse, iar potrivit prevederilor art. 111 alin.(3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, instanțele de fond întemeiat au reținut că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Stricișin A., deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind

justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Stricișin A., totodată hotărârile instanțelor de fond fiind motivate, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apel, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Stricișin Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la **30 martie 2023** și pronunțată integral la **31 martie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana